

CREAREA ORGANELOR LOCALE ALE PUTERII DE STAT — MOMENT IMPORTANT IN ACTIVITATEA P.C.R. DE FĂURIRE A APARATULUI DE STAT SOCIALIST IN ROMANIA, 1948—1950

de DOINA LEAHU

Inițiind și conducând opera de transformare revoluționară a societății românești, de edificare a societății socialiste și aplicind la condițiile specifice țării noastre teoria revoluționară a clasei muncitoare despre necesitatea obiectivă a făuririi unui nou aparat de stat — care să corespundă deplin mutațiilor politice și sociale înregistrate, și îndeosebi sarcinilor revoluției —, Partidul Comunist Român a organizat și desfășurat, cu începere din 1948, o vastă activitate politică și organizatorică în vederea creării și dezvoltării aparatului de stat socialist. Pentru transformarea în fapt a acestui obiectiv fundamental al revoluției socialiste, P.C.R. a inițiat¹ statuarea prin noua *Constituție a Republicii Populare Române*, adoptată în aprilie 1948, a prevederilor menite să asigure baza legală necesară făuririi noului aparat de stat. Pe acest temel s-a trecut la constituirea și dezvoltarea — concomitent — a organelor centrale ale puterii și administrației de stat, organelor judecătorești și ale securității poporului, precum și a organelor locale ale puterii și administrației. Într-o perioadă istorică scurtă, sub conducerea Partidului Comunist Român a fost astfel făurit un nou aparat de stat, corespunzător prin structurile și funcțiile sale sarcinii edificării bazelor societății socialiste în țara noastră.

Un loc deosebit îl ocupă, în opera de făurire a aparatului de stat socialist, crearea organelor locale ale puterii și administrației — Consiliile populare și Comitetele lor executive. Inițierea acestora și activitatea desfășurată de ele a adâncit democratismul orînduirii noastre, a asigurat promovarea unor forme superioare de conducere conștientă în sfera economico-socială, participarea nemijlocită, reală și eficientă a maselor largi ale celor ce muncesc la conducerea societății.

Problema creării unor noi organe locale ale puterii și administrației de stat, exprimată ca un imperativ al noii vieți politico-sociale din țara noastră, al revoluției socialiste, a fost pusă de Partidul Comunist Român imediat după cucerirea deplină a puterii de către clasa muncitoare și aliații săi, la 30 decembrie 1947, prin abolirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române. În acest sens rezoluția celui de al VI-lea Congres al P.C.R., din februarie 1948, preconiza: „O reformă administrativă democratică va trebui să înlocuiască formele învechite ale administrației locale, prin organele locale ale puterii populare — Consiliile populare — alese de masa poporului, avînd largi atribuțiuni în conducerea treburilor obștești și atrăgînd la opera de guvernare masele populare”². După cum se arată în raportul de activitate al Comitetului Central la Congres, în concepția partidului noile organe trebuiau să aibă forma unor Consilii populare, cu largi atribuții în sfera conducerii și administrației locale, fiind alese de popor și răspunzătoare pentru activitatea desfășurată de ele în fața masei alegătorilor³.

Urmare acestor indicații, Constituția Republicii Populare Române din 1948 statua ca organe locale ale puterii de stat Consiliile populare, alese pe o perioadă

¹ Rezoluții și Hotărîri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, 1948—1950, p. 6—7.

² Ibidem.

³ Gh. Gheorghiu-Dej, *Articole și cuvîntări*, ed. a IV-a, București, 1953, p. 142—143.

de 4 ani, prin vot universal, direct, egal și secret și avînd sarcini cuprinzătoare pe tărîmul vieții economico-sociale din plan local, iar ca organe ale administrației la acest nivel, Comitetele executive ale Consiliilor populare⁴.

Pa baza prevederilor constituționale menționate, la 13 ianuarie 1949 Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române a adoptat *Legea nr. 17 asupra Consiliilor Populare*, creîndu-se astfel cadrul legislativ necesar organizării și activității noilor organe locale ale puterii și administrației în stat. Precizîndu-se că acestea acționează în comune, plăși și județe, legea stabilea următoarele sarcini și atribuții: realizarea în viața locală a principiilor orînduirii socialiste; asigurarea participării maselor populare la conducerea treburilor obștești; apărarea și sporiirea bunurilor comune ale poporului; executarea planului local și participarea la realizarea planului economic de stat; întărirea prieteniei între cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, limbă și religie; ridicarea nivelului politic, cultural și civic al maselor populare; protecția sănătății publice; organizarea aprovizionării populației; promovarea egalității între bărbați și femei; grija pentru îndeplinirea de către toți cetățenii a îndatoririlor legale; îndrumarea, conducerea și controlul activității întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor economice, sociale și culturale din plan local, precum și sarcina soluționării problemelor locale din agricultură, industrie, comerț, cultură și sport; elaborarea și execuția bugetelor locale; îndeplinirea, pe teritoriul în care acționează, a oricăror atribuții date în sarcina lor prin legi, decrete sau dispoziții ale organelor superioare⁵.

În temeiul aceleiași legi urma să se constituie Comitetele executive ale Consiliilor populare, ca organe locale ale administrației statului, cu atribuțiuni de dispoziție și execuție, sarcinile lor fiind de asemenea precizate⁶.

Dînd expresie democratismului care trebuia să caracterizeze activitatea noilor organe locale ale puterii și administrației de stat, *Legea nr. 17* din 1949 prevedea — în spiritul documentelor Congresului al VI-lea al partidului — că, în exercitarea atribuțiilor, Consiliile populare trebuie să situeze la baza activității lor inițiativa și largă participare a maselor populare; că pentru activitatea pe care o desfășoară, Consiliile populare poartă întreaga răspundere în fața masei alegătorilor; că alegătorii au dreptul de a revoca întregul Consiliu popular sau pe unii dintre membrii săi. *Legea* prevedea, de asemenea, alegerea Comitetele executive ale Consiliilor populare pe baza majorității de voturi exprimată de consiliu, desfășurarea în sesiuni deschise a lucrărilor Consiliilor populare, adoptarea hotărîrilor Consiliilor pe baza majorității etc.⁷.

Relevînd necesitatea obiectivă și semnificația de structură politico-socială a creării Consiliilor populare, precum și rolul pe care acestea erau chemate să îl afirme în vasta operă de făurire a bazelor societății socialiste în România, organul central de presă al Partidului Comunist, ziarul „Scînteia”, scria în ianuarie 1949: „Pentru realizarea unei opere atît de uriașe, un aparat funcționăresc, fie el orîcit de vast, este neîndestulător. La munca de conducere și de organizare a unei asemenea opere trebuie să ia parte sute de mii și milioane de oameni. Puterea de stat trebuie să fie exercitată de masele muncitorești, de masele largi de oameni al muncii... Noua structură a organelor locale ale puterii de stat este menită să distrugă orice zid despărțitor dintre aparatul de stat și poporul muncitor”⁸.

⁴ M.A.N., *Constituția Republicii Populare Române*, 1948, p. 16 (art. 76—79, 82—84).

⁵ *Legea nr. 17 asupra Consiliilor Populare*, în „Monitorul oficial”, nr. 12 din 15 ianuarie 1949, partea I-a, p. 551 și urm.

⁶ *Ibidem*, art. 20—28. Principalele sarcini erau: pregătirea proiectelor de plan și de buget, întocmirea proiectelor de regulamente pentru diverse competențe ale Consiliului popular respectiv; numirea și mutarea funcționarilor proprii, ca și pe cei ai Consiliilor populare din subordine; suspendarea execuției actelor Consiliilor populare inferioare ierarhic; anularea, revocarea sau modificarea actelor Comitetele executive subordonate; convocarea Consiliilor populare, elaborarea și propunerea ordinii de zi a sesiunilor acestora; aducerea la îndeplinire a dispozițiilor Consiliilor populare respective și ale organelor superioare; îndeplinirea între sesiunile Consiliilor populare a atribuțiunilor acestora.

⁷ *Ibidem*, art. 2, 3, 21, 24, 39, 40.

⁸ „Scînteia”, nr. 1324, din 14 ianuarie 1949, p. 1.

Pentru a da curs cât mai rapid democratizării aparatului de stat la nivel local, pentru a asigura desfășurarea activității acestuia în concordanță cu sarcinile imediate ale construirii bazelor socialismului în țara noastră s-a prevăzut, tot prin *Legea nr. 17 din 1949*, ca pînă la efectuarea primelor alegeri pentru Consiliile populare, atribuțiunile acestora și ale Comitetelor lor executive să fie exercitate de Comitetele provizorii — numite de Consiliul de Miniștri în județe, municipii și orașe de reședință — și de către Comitetele provizorii județene pentru plăși și comunele urbane nereședințe și rurale⁹. În același scop, cit și pentru a asigura o bună organizare și îndrumare a Comitetelor provizorii, precum și pentru a pregăti la nivelul întregii țări alegerile Consiliilor populare, prin *Legea nr. 17 din 1949* a fost instituită, pe lângă Consiliul de Miniștri, Comisia de stat pentru aplicarea *Legii Sfaturilor Populare*. Prin activitatea sa Comisia a adus o contribuție de seamă la constituirea noilor organe ale puterii și administrației de stat¹⁰.

Numirea și instalarea Comitetelor provizorii s-au efectuat într-o perioadă de timp scurtă — în intervalul lunilor aprilie—iulie 1949. La 5 aprilie, pe baza referatului Comisiei de stat pentru aplicarea *Legii Sfaturilor Populare*, Consiliul de Miniștri a numit președinții, secretarii și membrii Comitetelor provizorii ale Capitalei, tuturor județelor și pentru 15 comune urbane, asimilate județelor¹¹. Toate aceste Comitete provizorii au fost instalate în ziua de 10 aprilie¹². La 20 mai a început instalarea Comitetelor provizorii ale plășilor¹³, în zilele următoare trecîndu-se la punerea în funcțiune a Comitetelor comunale. În întreaga țară acțiunea a fost finalizată în ziua de 16 iulie 1949¹⁴, prin aceasta îndepărtîndu-se deplin și definitiv formele vechiului aparat de stat local.

Partidul Comunist Român a acordat o atenție deosebită numirii și instalării Comitetelor provizorii. Urmărindu-se aplicarea cu consecvență a indicațiilor cuprinse în documentele Congresului al VI-lea al partidului și pe baza unei intense munci de selecție a cadrelor s-a asigurat organelor locale temporare ale puterii o compoziție socială pe deplin corespunzătoare cu esența de clasă a statului socialist. Listele membrilor Comitetelor provizorii ale Capitalei, județelor și comunelor urbane asimilate județelor, date publicității la 10 aprilie, reliefează, în consecință, o masivă participare a elementelor provenite din rîndurile clasei muncitoare. Astfel, din cei 11 membri ai Comitetului provizoriu al orașului București, 8 erau muncitori; la județele Iași și Timiș-Torontal toți cei 5 membri erau muncitori; în județele Dolj și Constanța, 4 din cei 5 membri ai Comitetului provizoriu erau muncitori, ș.a.m.d.¹⁵. Pe baza indicațiilor date de Comitetul Central al partidului, instalarea Comitetelor provizorii a avut loc în cadrul unor mari mitinguri, cu o largă participare a maselor populare și în prezența unor cadre din conducerea partidului — membri și membri supleanți ai Comitetului Central. Astfel, marea adunare populară în care a fost instalat Comitetul provizoriu al județului Olt s-a desfășurat în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, care, aducînd salutul conducerii Partidului Comunist Român, a dat indicații în sprijinul activității ce urma să o desfășoare noul organ local al puterii¹⁶.

P.C.R. a acordat în continuare toată atenția îndrumării Comitetelor provizorii. Astfel, pentru o cit mai temeinică pregătire politică și profesională a lucrătorilor din aparatul organelor locale ale puterii de stat, au fost organizate, din inițiativa partidului, școli speciale de instruire¹⁷. Periodic, organul central de presă al partidului analiza aspecte diferite ale activității Comitetelor orovizorii, precizînd sarcinile care stăteau în fața acestora, indicînd metodele cele mai eficiente de lucru. „În jurul Comitetelor provizorii să se formeze activul sfaturilor populare”, indica în aprilie 1949 ziarul „Scînteia”, precizînd că atragerea maselor de oameni ai muncii

⁹ *Legea nr. 17 asupra Consiliilor Populare*, art. 72.

¹⁰ *Ibidem*, art. 76.

¹¹ Prin Decizia nr. 322. Cf. „Scînteia”, nr. 1398, din 10 aprilie 1949, p. 1.

¹² *Ibidem*.

¹³ *Ibidem*, nr. 1432, din 22 mai 1949, p. 1.

¹⁴ C. Bărbulescu, *Din activitatea P.M.R. pentru crearea organelor locale ale puterii de stat (1948—1950)*, în „Analele Institutului de istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R.”, nr. 6, 1962, p. 151—172.

¹⁵ „Scînteia”, nr. 1398, din 10 aprilie 1949, p. 3.

¹⁶ *Ibidem*, nr. 1399, din 12 aprilie 1949, p. 1, 3.

¹⁷ *Ibidem*, nr. 1624, din 4 ianuarie 1950, p. 2.

la conducerea gospodăriei locale, la exercitarea puterii nu trebuie să se limiteze la însăși cuprinderea largă a sfaturilor populare, ci să procedeze la alcătuirea și activizarea a două forme de atragere organizată a maselor: Comisiile permanente și Comitetele de cetățeni¹⁸. În septembrie al aceluiași an, „Scinteia” — analizând aspecte concrete din activitatea Comitetelor provizorii ale județelor Dimbovița, Someș, Tulcea, Olt, Severin, Bacău, Brașov, Constanța, Vlasca, Ilfov, Argeș, Caraș, Ciuc și Dolj — sublinia că „izvorul forței și cheazăia succesei Comitetelor provizorii constă în legătura de nedespărțit cu masele”¹⁹. Pentru consolidarea organelor locale ale puterii de stat, pentru buna orientare a activității lor, din inițiativa partidului au fost, de asemenea, organizate la București, în cursul anilor 1949—1950, mai multe consfătuiri pe țară cu președinții, secretarii sau unii membri ai Comitetelor provizorii, dezbătându-se numeroase probleme ale construcției economico-sociale și activității culturale din plan local, receptându-se experiența ce se acumula, indicându-se măsurile ce se impuneau. Consfătuirile își desfășurau lucrările în prezența unor cadre din conducerea de partid și de stat. Astfel, la 26 ianuarie 1950, la a 5-a Conferință pe țară a președinților și secretarilor Comitetelor provizorii ale județelor și comunelor urbane asimilate cu județul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a analizat stadiul campaniei agricole²⁰, obiectivele urmărite, sarcinile ce reveneau pe acest important front al economiei naționale tuturor Comitetelor provizorii.

Sub îndrumarea Partidului Comunist Român, a Comitetului său Central, a tuturor organizațiilor teritoriale ale partidului, activitatea desfășurată de Comitetele provizorii pînă la alegerile pentru Consiliile populare a marcat acumularea unei valoroase experiențe în conducerea economico-socială pe plan local și a dat posibilitatea pregătirii unei adevărate promoții de cadre necesare în acest domeniu al vieții de stat.

În pregătirea alegerilor pentru constituirea noilor organe locale ale puterii și administrației de stat, la 7 septembrie 1950 Marea Adunare Națională a adoptat *Legea nr. 6 pentru alegerea deputaților în Sfaturile populare*. Erau chemați la urne, pentru a desemna pe reprezentanții maselor largi în noile organe ale puterii, toți cetățenii țării care depășiseră vîrsta de 18 ani, „fără deosebire de sex, naționalitate, rasă și religie, grad de cultură, profesiune, cu excepția celor incapabili și nedemni”. Prin lege se stabilea că putea fi ales deputat orice cetățean, de la vîrsta de 23 ani împliniți²¹. Cîteva noi acte normative, emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale și de Consiliul de Miniștri²², în perioada septembrie-noiembrie 1950, au pregătit cadrul organizatoric necesar actului electoral, punînd totodată în concordanță dispunerea organelor locale ale puterii și administrației de stat, ce urmau să fie alese, cu noua lege de organizare administrativ-teritorială a României²³, adoptată în septembrie 1950.

Campania electorală pentru alegerea deputaților în Sfaturile populare a fost intens pregătită, Partidul Comunist Român reliefind caracterul ei politic, ca moment important în opera de făurire a aparatului de stat socialist. În chemarea lansată în noiembrie 1950 de Comitetul Central al partidului, „către toți alegătorii — muncitori și muncitoare, țărani și țărance, ostași și ofițeri, oameni ai culturii și științei”, se arăta: „...în țara noastră milioane și milioane de oameni ai muncii au cucerit cele mai largi libertăți cetățenești și au dobîndit dreptul și puțința de a lua parte la gospodărirea treburilor obștești, de a trimite reprezentanți liberi aleși din mijlocul lor în organele de conducere ale statului.... Organele puterii de stat — Sfaturile Populare — vor fi alcătuite din fii și fiice ale poporului muncitor, credincioși intereselor Patriei și ale celor ce muncesc”²⁴.

¹⁸ *Ibidem*, nr. 1399, din 12 aprilie 1949, p. 1.

¹⁹ *Ibidem*, nr. 1534, din 20 septembrie 1949, p. 1.

²⁰ *Ibidem*, nr. 1644, din 27 ianuarie 1950, p. 3.

²¹ *Legea nr. 6 pentru alegerea deputaților în Sfaturile populare*, în „Buletinul oficial”, nr. 77 din 8 septembrie 1950, p. 858 (art. 2 și 3).

²² Decretul nr. 230/1950 (în „Buletinul oficial”, partea I-a, nr. 85, din 30 septembrie 1950, p. 929); Decretele nr. 231 și 232/1950 (în „Buletinul oficial” nr. 87, din 4 octombrie 1950, p. 939—967); H.C.M. nr. 1058 (idem, p. 967—970).

²³ *Legea nr. 5 pentru raionarea administrativ-economică a teritoriului R.P.R.*, în „Buletinul Oficial” nr. 77, din 8 septembrie 1950.

²⁴ *Rezoluții și Hotărîrîi...*, p. 291.

Pregătind campania electorală pentru alegerile de deputați în Sfaturile populare, Partidul Comunist Român avea în vedere, în primul rând, captarea marilor energii creatoare ale poporului pe făgașurile edificării noii societăți socialiste, pentru consolidarea economică și a structurilor sociale și politice ale țării. „Campania electorală va constitui un minunat prilej de activizare politică a maselor” scria, în consecință, ziarul „Scinteia” în numărul său din 30 septembrie 1950²⁵.

Cele dintîi alegeri pentru desemnarea reprezentanților poporului român ca deputați în organele locale ale puterii și administrației statului — Sfaturile populare — au avut loc la 3 decembrie 1950. Frontul Democrației Populare — alcătuit în februarie 1948, de Partidul Comunist Român, împreună cu Frontul Plugarilor, Sindicatele, organizațiile de tineret și de femei, Uniunea Populară Maghiară și organizațiile științifice, culturale și cooperatiste — a prezentat, din inițiativa P.C.R., lansată la 4 octombrie 1950, candidaturi comune, depuse la propunerea diferitelor organizații componente ale F.D.P., precum și la propunerea adunărilor populare ale oamenilor muncii²⁶. Pentru candidații Frontului Democrației Populare au votat, la 3 decembrie, 96,31% din totalul celor chemați la urne. Pe întreaga țară au fost aleși în noile organe ale puterii și administrației de stat 109 311 deputați, dintre care 3 474 în Sfaturile populare regionale, 12 642 în Sfaturile populare raionale (inclusiv raioanele Capitalei), 5 377 în Sfaturile populare orașenești și 87 818 deputați în Sfaturile populare comunale. După apartenența politică, 48,4% dintre deputați erau membri ai P.C.R., 51,6% fiind cetățeni fără de partid. După structura socială, 10,7% dintre deputați erau muncitori, 74,9% — țărani, 14,4% — intelectuali și meseriași. În noile organe locale ale puterii de stat femeile erau reprezentate în proporție de 25,5%. Reprezentanții naționalităților conlocuitoare alcătuiau 12% din totalul deputaților, corespunzător cu ponderea fiecărei naționalități în totalul populației României²⁷.

La scurt timp după actul electoral s-au desfășurat în întreaga țară lucrările de constituire a Sfaturilor populare. În zilele de 16, 17 și 18 decembrie s-au întrunit în primă sesiune deputații Sfaturilor regionale, orașelor de subordonare republicană și regională, precum și cei ai raioanelor din țară și ai raioanelor Capitalei, iar între 20 și 22 decembrie, deputații Sfaturilor populare ale tuturor comunelor²⁸.

La Congresul al VII-lea al partidului, în 1955, s-a apreciat că „Sfaturile populare — organele locale de tip nou ale puterii — constituie cea mai importantă realizare în domeniul construcției de stat”²⁹.

În perioada care a urmat, partidul s-a preocupat în continuare de consolidarea și îmbunătățirea activității noilor organe locale ale puterii și administrației statului. Semnificative în acest sens sînt indicațiile cuprinse în documentele Congresului al VII-lea, sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.C.R. din decembrie 1956, în noua *Lege pentru organizarea și funcționarea Sfaturilor populare*, adoptată de M.A.N. la 22 martie 1957 și altele. Pe o treaptă superioară s-au situat preocupările Partidului Comunist Român în direcția bunei organizări și consolidări a Consiliilor populare în perioada istorică ce a urmat Congresului al IX-lea, în cadrul unei ample activități de perfecționare a întregului aparat de stat al Republicii Socialiste România.

Crearea Consiliilor populare a constituit o transformare de structură și cu caracter profund revoluționar, inițiată de P.C.R. și produsă în aparatul de stat. Ca organe direct reprezentative ale maselor de oameni ai muncii, ele s-au afirmat drept forma cea mai democratică de conducere economico-socială a țării cunoscută pînă atunci în istoria poporului nostru. Consiliile populare au adus și aduc o contribuție majoră, hotărîtoare în opera de edificare a societății socialiste pe pămîntul României, înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist Român.

²⁵ „Scinteia”, nr. 1851, din 30 septembrie 1950, p. 1.

²⁶ *Ibidem*, nr. 1855, din 5 octombrie 1950, p. 1.

²⁷ *Ibidem*, nr. 1910, din 8 decembrie 1950, p. 1.

²⁸ *Ibidem*, nr. 1915, din 14 decembrie 1950, p. 1 (*Decretul Prezidiului M.A.N. pentru convocarea deputaților Sfaturilor Populare Regionale, Raionale, Orașenești și Comunale*); nr. 1919, din 19 decembrie 1950, p. 2; nr. 1921, din 21 decembrie 1950, p. 2.

²⁹ Gh. Gheorghiu-Dej, *Articole și cuvîntări...*, p. 32.

**LA CRÉATION DES ORGANES LOCAUX DU POUVOIR
DE L'ÉTAT — MOMENT IMPORTANT DANS L'ACTIVITÉ
DU P.C.R. DE RÉALISATION DU ROUAGE D'ÉTAT
SOCIALISTE EN ROUMANIE, 1948—1950**

R é s u m é

En initiant et dirigeant l'oeuvre d'édification de la société socialiste en Roumanie, le P.C.R. — comme force politique dirigeante — a accordé une grande attention à la réalisation du rouage d'état socialiste. Au cadre de cette activité un aspect fondamental a été constitué par la création et le développement des organes locaux du pouvoir et de l'administration de l'état, objectif établi au VIe Congrès du P.C.R. de février 1948. La constitution de la République Populaire Roumaine adoptée en avril 1948 a statué comme organes locaux du pouvoir de l'état des Conseils Populaires, et comme organes locaux de l'administration — les Comités Exécutifs des Conseils Populaires. A base de la loi no. 17 adoptée par la Grande Assemblée Nationale le 13 janvier 1949 et de la loi no. 6 du 7 septembre 1950, qui ont créé le cadre législatif profondément démocratique nécessaire à la constitution des nouveaux organes locaux du pouvoir et de l'administration, le 3 décembre 1950 ont eu lieu les premières élections pour la désignation des représentants du peuple roumain comme députés dans les Conseils populaire, élections qui se sont soldé avec la victoire totale du Front de la Démocratie Populaire. Entre le 16 et 22 décembre 1950 ont été constitués dans tout le pays les Conseils populaires et leurs Comités exécutifs.

Dans la période ultérieure le P.C.R. a actionnée pour la consolidation et le développement des Conseils populaires et de leurs Comités exécutifs. En ce sens sont significatives les indications comprises dans les documents du VIIe Congrès de 1955, du Plénum du Comité Central du P.C.R. de décembre 1956, qui se sont reflétées dans la nouvelle loi pour l'organisation et le fonctionnement des Conseils populaires adoptée par la Grande Assemblée Nationale le 22 mars 1957.

A un échelon supérieur se sont situées les préoccupations du P.C.R. dans la direction de la bonne organisation et de l'amélioration de l'activité des Conseils populaires dans la période historique qui a suivi au IXe Congrès du parti, au cadre d'une vaste oeuvre de perfectionnement de tout le rouage d'état de la République Socialiste de Roumanie.